

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 17 Agosto, 2016

On som?

Joaquim Coello Brufau

Enginyer

“Si Espanya no ens vol, no estem obligats a quedar-nos-hi”

MANEL LLADÓ

Jordi Grau
 BARCELONA

Joaquim Coello Brufau (Salamanca, 1946) té una llarga trajectòria com a enginyer naval especialitzat en construcció naval i explotació i en transports marítims. MBA per IESE, ha treballat a l'Empresa Nacional Bazán, a Indústria Turbo Propulsors, ha estat president d'Eurojet, director general de Gamesa Power Systems i Gamesa Eólica, president de l'Autoritat Portuària de Barcelona, director general i president d'Applus, i ara mateix assessora la presidència de Gamesa i és president l'Associació Nacional de Empreses Estibadoras y Consignatarias de Buques i forma part de diversos consells d'administració. És membre de Femcat, l'Institut Cerdà, la Fundació Pasqual Maragall, del Palau de la Música Catalana i de la Fundació Carulla, entre altres associacions.

Pendents de la formació de govern a Espanya, del Tribunal Constitucional i de l'Onze de Setembre, on som?

Quant a imatge i quant a missatge, la gent es perd amb tantes manifestacions, tants fulls de ruta, tant DUI i tant RUI. És un embolic dels polítics que la gent no entén, i això és greu perquè aquest procés la gent l'ha de tenir molt clar. Un full de ruta per si mateix és una cosa que no es pot canviar cada dilluns i cada dimecres, perquè si no, es produeix exactament l'estat de confusió que tenim ara. Percebo confusió pels missatges canviants. Pel que fa al Tribunal Constitucional, té la importància que té. Espanya, el govern de Madrid, ja sap que ha d'anar amb compte i que no pot frivolitzar amb criminalitzar determinades persones perquè faria màrtirs. En aquest

Un full de ruta no es pot canviar cada dilluns i cada dimecres, perquè si no, es produeix l'estat de confusió que tenim ara

És el millor moment per negociar un acord amb Espanya i crec que és possible, i si no ho és, llavors la independència

Cal eixamplar la base social per ser més forts per negociar, perquè ara no es tracta només de votar, es tracta de guanyar

sentit no crec que pugui haver-hi grans esdeveniments, grans canvis ni grans condemnes. Quant al procés, es porta bé, però amb problemes, i diré per què. Em sembla que el que s'ha de fer és preparar les coses, preparar lleis, preparar resolucions. Però no cal anunciar-les. Que el TC o el govern espanyol tinguin reaccions perquè les coses es diuen a mitges és un error. Aquestes coses es preparen i quan ho estan, es fan.

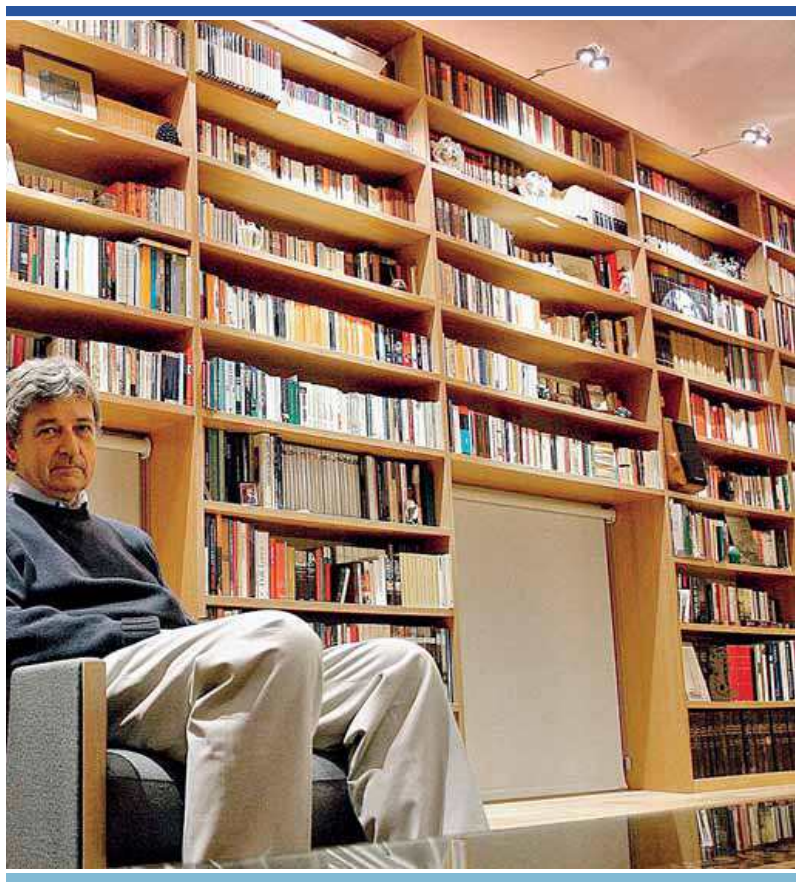
Hi ha la noció de confiança pel mig.
 La CUP em sembla una plaga d'Egipte, un gran greuge per al país. Canvien de parer contínuament. Confiar en la CUP és un error. A la CUP se'ls ha de deixar, i si volen que facin acords que després diuen que muten. No em poso amb les idees que tinguin, que poden ser més o menys radicals, sinó amb el fet que són *infiabls* des d'un punt de vista parlamentari.

Hi ha la base social suficient per fer la independència?
 He escrit que aquest és un procés que si es vol tirar endavant seria unilateral, perquè a l'altra banda no hi haurà voluntat de negociació, però que s'havia d'eixamplar molt la base, captar molta més gent que haurà de votar sí. Ho continuo pensant. En comptes de canviar els fulls de ruta cada dos per tres, el que cal és eixamplar el suport, perquè no n'hi ha prou. Aquí no es tracta de votar, es tracta de guanyar, i sembla que si votem serem feliços, i no: si votem i no surten les coses com han de sortir, malament. S'ha de preparar tot i en el moment clau fer-ho públic i tirar endavant. Per què? Perquè llavors serà el millor moment per negociar amb Espanya. Negociar un nou acord amb Espanya encara és possible, i si no ho és, llavors cal declarar la inde-

pendència. La feina s'ha de fer, i en el moment en què hi hagi més gent que participi de la idea, llavors serà el moment de plantejar a l'Estat que o troba una solució o ja estarem més enllà i farem el nostre propi camí. Això s'ha de fer quan hi hagi més base i estiguin enllestides totes les lleis i tots els instruments jurídics.

Segons el CEO, el gruix de gent ha superat el 50% Però hi ha una gran massa de gent partidària del dret a decidir però no se sap si de la independència. Ho tenen més clar els votants que els líders?
 Els comuns quan arribi el moment no hi donaran suport com a partit. Les bases no ho sé. No crec que siguin més del 50%, i a més, no es pot anar a la votació amb un 50%, s'ha de guanyar molta més gent. Hi ha una cosa que hi ajuda, la posició del govern de Madrid, que infla l'independentisme. Encara que l'independentisme no ho fa del tot bé, per les raons que he apuntat, el govern central és una màquina de fer independentistes, i aquesta no fallarà, continuarà funcionant a ple rendiment. El que cal és intentar fer les coses ben fetes i ampliar la base. Això i no tenir pressa. Fa més de tres-cents anys que esperem i ara no vindrà d'uns mesos.

Com valorar el paper del president Puigdemont?
 A mi em sembla que fa una feina correcta, adequada, manté bé l'equilibri. El problema no és ell. El problema més gran que hi ha és la CUP i la voluntat d'arribar a acords amb algú que no en té cap gana. La CUP és com l'horitzó, no s'hi arriba mai perquè sempre canvien o busquen una altra cosa. Per l'assemblearisme, que els fa insegurs. En un partit polític o en un negoci, el que vols de l'altre és

que sigui fiable, predictable, i aquesta gent no ho són. Per tant, Puigdemont hauria d'abandonar l'esperança i si la CUP el vol votar, que el voti, i si no, que no el voti, però que no els demani el vot, perquè si els el demana els posa en un lloc que no els correspon i en el qual la majoria dels votant de JxSi no estan d'acord que hi siguin.

Quin paper juguen els independents dins de Junts pel Sí?

Són un exemple de com es pot funcionar amb generositat pel país, començant per en Llach, en Germà Bel i els altres. Són generosos i estan aquí per fer una feina en favor d'una causa en la qual creuen, i em sembla que aquesta imatge és la que pot portar més gent a unir-se a la causa. Als polítics els surt aquesta fal·lera pels vots que els perd, perquè són incapaçs d'establir una política de llarg termini i tot són les properes eleccions. Els polítics i també els periodistes només parlen de vots, no de pactes que interessin a la ciutadania. La ciutadania no comptem. Els hauríeu de preguntar: 'Vostè què està fent pel país, quin és el pacte que està plantejant?'

Què passarà a l'Estat? Què li convé, a Catalunya, que hi passi?

Aquesta és una altra història. Espanya necessita un govern fort perquè si no, entrarem en una espiral d'inestabilitat que no convé a ningú. Penso en els espanyols, no en els polítics. Crec que el país necessita un govern fort, de coalició. En tots els règims proporcionals els governs són necessàriament de coalició o amb pacte de legislatura. Això és el que ha d'aprendre Espanya. Serà molt difícil que cap partit tingui majoria per governar en solitari. Ha passat a Holanda, Bèlgica o

Dinamarca, i no ha estat cap desastre. Necessitem unes terceres eleccions perquè ho entenguin els polítics? Home, semblaria que no, però tampoc no n'estic gaire segur. El que barra l'acord és Rajoy. Si en Rajoy desaparegués, el PSOE es podria abstenir i Ciutadans votar a favor, però la qüestió és la mateixa: un govern per fer què? Amb pacte, suposo que el PSOE els faria canviar unes determinades lleis com la laboral o la llei mordassa i el repartiment del pressupost entre comunitats autònomes i el govern central... Això és del que s'ha de parlar, i no només de qui ha de governar.

Vostè és federalista. Encara està esperançat que hi ha algú a l'altre cantó?

Jo el que faci l'altra banda ja m'ha deixat de preocupar. L'altra banda que faci el que pugui. Sempre que hi ha una negociació, preocupa't de tu, i si l'altra banda s'equivoca, sobretot no li ho expliquis. Què crec que s'ha de fer? Preparar-ho tot per si hem de ser independents. I en aquell moment dir-los: si em concedeix totes aquestes coses, el tràngol de la independència, que serà difícil i que serà complicat i en el qual la gent patirà, perquè no serà fàcil, ens el podem estalviar. I això té dos efectes possibles: o fem un règim federal de veritat, o la independència. Un règim federal de veritat no és res dolent. Catalunya pot ser una part d'Espanya però segur que ha de ser una part d'Europa. Si Espanya diu no, cap a Europa, però estarem federats amb uns o els altres. La independència aïllats és absolutament impossible avui dia. Ara, si Espanya no ens vol, no estem obligats a quedar-nos-hi, però els hem d'oferir una oportunitat de quedar-nos-hi perquè jo crec que a ells els anirà millor i a nosaltres també. Ara bé, sempre he dit el mateix, hem de tenir una alternativa. ■

► 15 Agosto, 2016

Dos barrenderas en el Ayuntamiento de Santa Coloma días después del arresto del ex alcalde, en 2009. SANTI COGOLLUDO

‘Caso Pretoria’: la justicia lenta

● La red de corrupción urbanística sigue pendiente de juicio más de una década después de hallarse las primeras pruebas

JORDI RIBALAYGUE BARCELONA
Una hoja manuscrita hallada durante el registro de un despacho del paseo de Gràcia fue la pista que puso a la Guardia Civil, la Fiscalía y la Audiencia Nacional tras la mayor trama de presunta corrupción urbanística desvelada en Cataluña.
El documento era uno entre tantos en medio de la búsqueda de pruebas de blanqueo de capitales en paraísos fiscales a través de una filial del BBVA. Afloró en noviembre de 2005. Aludía a fechas de posibles recalificaciones y precios de compra y venta de terrenos en Santa Coloma de Gramenet, Badalona y Sant Andreu de Llavaneres. «Los resultados se ajustaron bastante a las previsiones contenidas en dicha nota», apercibió el fiscal anticorrupción en 2007 al juez Baltasar Garzón.
Fue el cabo suelto del que surgió el caso Pretoria; desde el descubri-

miento de aquel primer indicio ha transcurrido más de una década y los acusados aún no han sido juzgados, pese a que a los primeros ilícitos se pudieron cometer en 2001, hace ya 15 años.
Dos prohombres del *pujolismo*, Lluís Prenafeta y Macià Alavedra, fueron señalados como receptores de presuntas comisiones millonarias ilegales que enmascararon a Hacienda, a cambio de precipitar la revalorización de sendos solares públicos en Badalona y Llavaneres que adquirieron a través de sociedades y luego revendieron por un precio superior; Bartomeu Muñoz, ex alcalde socialista de Santa Coloma de Gramenet, fue forzado a dimitir por la sospecha de haber cobrado 1,7 millones de euros a cambio de incrementar la superficie de vivienda libre en un terreno del municipio; sobre el ex diputado del PSC Luis García, Luigi, se

creo que influyó a miembros de los ayuntamientos para muñir recalificaciones y se lucró con 5,8 millones por intermediaciones en sucesivas transacciones con las parcelas.
No son los únicos procesados: siete más se sentarán en el banquillo y, durante una lenta investigación de cinco años, se desvinculó de los delitos a una veintena de imputados, alguno de los cuales perdió empleo, patrimonio y salud mientras se los asoció con la corrupción. De todos modos, los dos ex dirigentes del Govern convergente y los dos ex representantes del PSC son los nombres más notorios de la supuesta red desmantelada en octubre de 2009, cuando fueron arrestados y enviados a prisión provisional hasta que pagaron sus respectivas fianzas.
Aquel año también se desveló el caso Palau, otra muestra de cómo la Justicia acusa sus carencias y se ralentiza cuanto mayor es la maraña en la que penetra y más graves implicaciones entraña. Tras los últimos escollos posteriores a la instrucción cerrada en marzo, el escándalo de los saqueadores confesos Félix Millet y Jordi Montull y la presunta financiación ilegal de CDC ya está en manos de la Audiencia de Barcelona para que ponga fecha al juicio.
En todo caso, aún podría tardar meses en celebrarse, lo que también se prevé que ocurra en Pretoria, en manos de la Audiencia Nacional por la ocultación de fondos de Alavedra

LOS DATOS DE UNA TRAMA

21 MILLONES €

Es el importe que Macià Alavedra y Lluís Prenafeta ocultaron a Hacienda entre 1997 y 2008.

93 MILLONES €

Fiscalía Anticorrupción los reclama a los 11 encausados a través de multas y decomiso de bienes. Se propone la mayor sanción, de 22,6 millones, a Luis García, ‘Luigi’.

3 DELITOS

Tráfico de influencias, soborno y blanqueo de capitales. Son los que han subsistido de la causa. Al principio, se sospechó de nueve presuntos ilícitos.

DE 6 A 8 AÑOS

Son las penas de prisión a las que García, Prenafeta, Alavedra y Bartomeu Muñoz se enfrentan.

98 TESTIGOS

La fiscal solicita que comparezcan en el juicio. Entre ellos, ex alcaldes y ex concejales, funcionarios municipales, constructores y el vicepresidente italiano de Endesa.

4.180 €

Es el valor de una pulsera que, según la acusación ejercida por el Ayuntamiento de Santa Coloma, su ex alcalde aceptó supuestamente de manos del consejero ‘Luigi’, que también habría asumido 128.000 euros por reformas en viviendas del ex edil.

y Prenafeta en las Islas Caimán, Andorra y Suiza. Desde que se acordara en marzo de 2015 avanzar hacia el juicio, aún se catalogan y embargan bienes de los acusados para asegurar las responsabilidades civiles impuestas, informó *El Periódico de Catalunya* en julio. Las fianzas se tasaron en más de 102 millones.

Las repercusiones de la actuación policial, amplias por la relevancia de los detenidos y el registro del Ayuntamiento de Santa Coloma, se fueron desvaneciendo mientras las pesquisas languidecían sin apenas avances. En el consistorio colomense, que ejerce la acusación y solicita prisión para su ex alcalde, el PSC ha restablecido la mayoría absoluta.

Donde aún se digieren las consecuencias es en Gramepark, la promotora de vivienda pública de Santa Coloma. En los primeros compases de la operación, se apuntó a que se amañaron adjudicaciones a favor de una constructora de la trama, Proinosa, pero el juez Pablo Ruz las dejó fuera de las irregularidades que serán juzgadas.

No obstante, los investigadores (que llegaron a intervenir la firma) revelaron una deuda de 83 millones de euros y obligaron al Consistorio a meter en cintura a una compañía que fue el orgullo del afán edificador de Bartomeu Muñoz. El débito con entidades de crédito se estimaba en 39,5 millones a principios de 2016.

A causa de los desequilibrios financieros y la penuria del sector inmobiliario, Gramepark se rige por un plan para revertir el déficit y su incapacidad para afrontar sus obligaciones, incluso tras percibir 21,4 millones del Ayuntamiento en 2011, poner pausa en nuevas edificaciones y despedir a nueve empleados.

Santa Coloma sigue pagando deudas de la empresa pública afectada por el caso

Su valorador es la corporación municipal, que transfirió seis millones de euros a la empresa entre 2014 y 2015, al margen de una aportación fija de algo más de un millón anual para cubrir déficit de explotación. Con la ayuda extraordinaria se liquidaron, sobre todo, hipotecas, incluso destinando un millón de euros que se reservaba para expropiaciones.

No es que el Ayuntamiento vaya sobrado: en 2014 tuvo que pedir crédito por 2,5 millones a Caixabank para financiar a Gramepark por una promoción de viviendas. La sociedad indica en su última memoria que todavía requiere «financiación adicional» del Consistorio, además de renegociar deuda con los bancos e intentar vender inmuebles.

La empresa aún no se encamina por la senda positiva a causa de los préstamos que ha de devolver. Cerró 2015 con un déficit de un millón de euros, siguiendo la tónica de años precedentes, de los que arrastraba pérdidas por 10,5 millones.